

Congres NVGP
28 maart 2025

Vertel mij, verTAAL mij

Vertel Me Vertaal Me

wrap-up gedicht door Tanja ter Brake, NVGP congres 28-3-2025

Van gelukshormonen door geboren kleinzonen
naar de ontwikkeling van infant
- infant voor leken betekent
hij die de taal nog niet kan spreken -
naar een talig wezen

Van een potpourri aan prikkels
naar de eerste woordjes 'bal', 'kom', 'opa pele'
naar het opvolgen van de instructie: de dansende kok
naar 'kijk eens' en 'ja' als je samen eitjes wilt gaan rapen in het kippenhok

De taal is bedacht door andere mensen
daar moeten wij ons als kind in voegen
dat is soms zwoegen
in het beste geval representeren de woorden
het goed genoeg

Groepstherapie zit in de lift
en is de GGZ klaar voor de shift
want een toename van tien procenten
kan 180 duizend cliënten helpen

Taal, en dan het stuk verbaal
is maar het topje van de ijsberg
een goede psychotherapeut luistert in stereo
naar lichaamstaal, intonaties en dingen die niet worden gezegd
naar het antwoord op de vraag:
maar hoe voel je je nou echt?

Via schilderijen, poëzie en muziek
via looking in a mirror
waar tegenoverdracht jou weer terugbracht
naar jezelf

het is belangrijk dat jij jezelf als therapeut goed kent
in feite ben je als groepstherapeut een dirigent
behalve dan
dat je niet dirigeert
(vond ik zelf een grappige metafoor)

Ironisch, hyperbolisch, metaforisch, poëtisch en fatische taal
door taal val je niet meer samen met iets
maar vind je er woorden voor – taal geeft je die kans
dus roept je zoontje vanuit een opgesloten Ikea-kastje: ‘papa, ik ben bang’
doe jij als psycholoog een vreugdendans

We dansten samen vandaag
soms hand aan hand door de dag
als tactiele gebarentaal
een film over Helen Keller – doof en blind
vindt een docent die haar via de handen
het leven leer lezen
en zo werd ze toch weer een talig wezen
Ondanks iedereen die zei: waar begin je aan
bracht zij haar zoiets waardevols, zoiets blijs:
*language is more important for the mind
than light is for the eyes*
‘she knows’

Vertel me, vertaal me
wat bedoel je allemaal
met je lichaam, je woorden en je non-verbaal

Van een wandelend hoofd
naar iemand die je niet gelooft
als ie zegt: ‘ja okee’
want dat klinkt als een ‘nee’

Doe je mee in mijn modi orkest
mijn speels kind wordt een xylofoon
en ook al denk je dat je geen muziek kan maken
doe nou maar gewoon mee
een veeleisende ouder speelde drum met veel overgave
daar tegenin met je xylofoon dat is een hele opgave

We kwamen samen rond het kampvuur van talen en verhalen
gemiddeld komen er 5 tot 6 verhalen per sessie voorbij
verhalen die je jezelf vertelt kan je volgens Byron Katie omdraaien
veranderen, dat kan je leren

niet de taal om de werkelijkheid te beschrijven
maar om die te creëren
de scheppende kracht van taal
dat klinkt als de kunst van manifesteren

Vandaag voelde het samen met elkaar,
een heel bijzondere groep
eigenlijk geen biologische familie
maar een logische familie

Van Lost in Translation naar The Afterlife
mocht je één herinnering houden
welke wil je dan die bij je blijft
om mee te nemen naar het hiernamaals
all real living is meeting

Het sprekende lijf in de workshops
worstelde zich uit de armklem
terwijl een stem riep
doe nou eens wat je lijf wil
'ik doe iets wat niet mag, maar het voelt wel chill'
naar: 'nu ik dit zo zie en navoel, vind ik het toch
wat kinderachtig van mezelf
misschien moet ik die buurvrouw toch een keertje groeten'

Via de betekenis van jouw naam
of de Silbilkikkedril, de bijnaam die je nooit meer wil
naar de impact van je achternichtigje
met jouw naam, vernoemd naar jou

En naar de indrukwekkende film 'Marleen'
zo'n dag valt niet één twee drie samen te vatten
in taal die per definitie beperkt is
maar met taal kan je spelen en vervelen
via ontregelende, straffende of verleidende taal
vaantjes, geblokkeerde keelchakra's, gefrituurde navelstrengen
het kwam allemaal voorbij
naar een workshop waar iemand zei:
'ik wil graag in jouw aura'

Naar je oude jeugdverhalen
noem een min en een plusmoment
zodat je jezelf en de ander beter kent
neem ons mee in geuren en kleuren

Vertel me, vertaal me
we zoeken verschillen, maar vinden overeenkomsten
buiten onze lichamen, buiten de woorden, buiten onze non-verbaal
want de taal van mens zijn, een levend wezen,
dat is de taal, die spreken we allemaal

De take-home van deze wrap-up klinkt misschien raar
maar veel of weinig woorden,
ouder of kind,
therapeut of cliënt,
patat of friet,
zo heel veel verschillen we misschien wel niet
van elkaar